

YUNANİSTAN'DA NELER OLUYOR?

Aydınlık Dergisi, 9 Mayıs 2010

Yıldırım Koç

Yunanistan'da 24 Şubat, 11 Mart ve 5 Mayıs 2010 günleri genel grev yapıldı. 1 Mayıs gösterileri ise PASOK'un, Avrupa Birliği'nin ve IMF'nin protesto gününe dönüştü.

Yunanistan'da 4 Ekim 2009 günü genel seçimler yapıldı. Pasok (Panhellenik Sosyalist Hareket) oylarını 5,82 puan artırarak % 43,9'a çıkardı ve böylece 300 sandalyeli parlamentoda 160 milletvekili elde etti. Yeni Demokrasi Partisi'nin oyları ise 8,38 puan azalarak % 33,5'e düştü; milletvekili sayısı da 91'de kaldı. Komünist Parti % 7,54 oy olarak 21 milletvekili çıkardı.

Yunanistan, kapitalizmin üçüncü küresel krizinin, Yunan kapitalizminin iç sorunlarının ve Yeni Demokrasi Partisi iktidarının uygulamaları nedeniyle büyük bir bütçe açığı ve kamu borcu sorunuyla karşı karşıya kaldı. Yunanistan'ın kamu borcu, milli gelirinin yüzde 113'üne ulaştı. Bütçe açığı ise milli gelirin yüzde 13,6'sı oldu. Bu arada, Yunanistan'ın istatistiklerde oynayarak Avrupa Birliği'ni aldattığı da ortaya çıktı. Bu gelişmeler karşısında, Yunanistan'ın kredilendirme notu BB+'ya düşürüldü ve Yunanistan'ın uluslararası piyasalarda borç almak için çıkardığı iki yıllık devlet tahvillerinin faiz oranı yüzde 16'ya yükseldi. Kredilendirme kuruluşları, Yunanistan'ın Mayıs ayı içinde ödemesi gereken 11 milyar dolarlık borcu çeviremeyeceği ve iflasa gidebileceği konusunda uyarılarda bulundu.

Yunan ekonomisinin bugünkü krizi, kapitalizmin genel krizinin ötesinde, hükümetlerin uyguladığı sermaye yanlısı politikaların bir sonucudur. Yunanistan, 2004 yılında, kurumlar vergisi oranını yüzde 35'ten yüzde 25'e indirdi; sermayeyi desteklemek için vergi muafiyetlerini artırdı; giderek daha da büyüyen vergi kaçakçılığına göz yumdu. Yapılan tahminlere göre, 2009 yılında Yunanistan'da toplam vergi gelirlerinin yüzde 67,5'i kamu borçlarının faizine gidiyordu. Yunanistan ayrıca silahlanma harcamalarını artırdı.

Avrupa Birliği, kendi parçası olan Yunanistan'ın çöküşüne sessiz kalamazdı. AB üyesi ve Avro'nun kullanıldığı bir ülkedeki ekonomik çöküntü, tüm Avro bölgesini ve Avrupa Birliği'ni etkileyecekti. 1997 Asya krizi, Tayland'daki krizle tetiklenmişti. Ayrıca, Yunanistan hükümetinin çıkardığı yaklaşık 300 milyar Avro değerindeki tahvilin çok büyük bölümü, Fransız, Alman ve İsviçre bankalarının elindeydi. Yunanistan hükümetinin yükümlülüklerini yerine getirememesi, Avrupa'nın bankacılık sektöründe de bir dizi soruna yol açacaktı.

Bu koşullarda Avrupa Birliği ve IMF devreye girdi. Yunanistan, yükünü işçi sınıfının çekeceği çok katı bir ekonomik programla karşı karşıya bırakıldı.

Mayıs başında varılan anlaşmaya göre, Yunanistan'a 2010 yılında 45 milyar Avro, 2011 ve 2012 yıllarında toplam 65 milyar Avro kredi verilecek. Toplam 110 milyar Avronun 30 milyarlık bölümünü IMF, 80 milyarlık bölümünü Avrupa Birliği'nin Avro kullanan ülkeleri sağlayacak. 2010 yılında en büyük katkılar, 8,4 milyar Avro ile Almanya, 6,3 milyar Avro ile Fransa, 5,5 milyar Avro ile İtalya ve 3,7 milyar Avro ile İspanya. Ancak Avrupa Birliği'ni düşündüren konu, ekonomik krizden bir türlü çıkamayan Avrupa'nın, Yunanistan'dan sonra İspanya, Portekiz, İrlanda ve hatta İtalya'da çıkabilecek yeni sorunlarla baş edebilmesi.

Yunanistan'da kamu çalışanlarının toplam işgücü içindeki payı yüzde 22,3 gibi yüksek bir oran. Öngörülen istikrar programı uygulandığında, kamu kesiminde çok sayıda işçi ve memur işini yitirecek. Ayrıca, işçi ücretlerinin, memur aylıklarının ve emekli aylıklarının dondurulması ve hatta düşürülmesi öngörülüyor. Sağlık hizmetlerinde de yeni düzenlemeler yapılarak, kamu sağlık giderleri azaltılacak. Vergi reformu yoluyla vergi gelirleri artırılmaya çalışılacak; ancak yük yine, katma değer vergisinin artırılması nedeniyle, ücretli çalışanların sırtına yüklenecek. İşsizlik artacak. Yunanistan ekonomisinin rekabet gücünün artırılması gibi bir gerekçeyle, çalışma koşulları kötüleştirilecek. Bu arada, Yunanistan'ın askeri harcamalarının ciddi bir biçimde azaltılması da öngörülüyor.

Yunanistan'da hizmet akdiyle çalışan ücretliler, 1918 yılında kurulan GSEE üyesi sendikalarda örgütlü. Devlet memurları ise ADEDY isimli konfederasyon çatısı altında bir araya gelmiş sendikalara

ye. Sendikalařma oranı yüzde 28. GSEE, 472 bin üyeye, ADEDY ise 311 bin üyeye sahip. Bu rgtler, hkmetin, Avrupa Birliği'nin ve IMF'nin politikalarına grevlerle karşı çıkıyor.

Kořumuzda sınıf mücadelesi önümüzdeki günlerde, haftalarda ve yıllarda gidecek sertleşecek.